

Staré hory s novým příslibem

exkluzivně
z Pekingu
od zvláštního
zpravodaje Vela

předolympijské XC testování pod čínskou taktovkou

Život zavál našeho dlouholetého redakčního kolegu daleko na Východ a neméně daleko od novinářského pera, ovšem když se v místě jeho dočasného působiště v Pekingu oficiálně testoval olympijský okruh cross-country a ke všemu když mezi divačkami byla jeho dobrá přítelkyně Gunn-Rita, nemohl chybět.

Olympiáda v Zemi středu už klepe na dveře. A tak si po sezoně dali v Pekingu dostavníčko někteří jezdci, aby mohli otestovat trať, kde se příští rok bude bojovat o zlaté medaile vsazené do nefritového okruží. Proč jenom někteří? Jaká je trať, která určí v pořadí již

čtvrté nositele zlatých medailí z olympijského cross-country? Komu bude za rok asi více sedět, kdo na ní už nyní vyhrál?

„Good Luck Beijing“, takto se nazývá série dvaceti šesti přípravných a testovacích akcí pro nadcházející olympijské hry. Jednou z nich byl závod 2007 International Mountain Bike Invitational Competition konaný předposlední zářijový víkend v areálu Lao Shan nedaleko cyklistického velodromu. Staré hory, jak zní v překladu název, tak hostily událost, která otestovala připravenost trati, zázemí hostitelů, bezpečnost, logistiku, zkrátka vše a navíc poodkryla roušku tajemství nad místem, kde se bude bojovat o medaile.

Závod samotný se odehrával v tréninkovém duchu s apelem na sběr informací. Hlavním cílem hrstky pozvaných bylo důkladné seznámení s tratí. Do poslední minuty každý využil hlavně dva dny tréninku před

Někteří jezdci neopomněli nic náhodě a za jízdy nahrávali spousty dat pro příští potřebu, viz. přístroje SRM a GPS na stroji třetí Spitzzové a filmová kamera spolu s další GPS na kole vítězného Sausera.

Bud' tak, nebo nic

Již v minulosti dali domácí najevo, že nemají příliš v úmyslu ukazovat světu olympijská sportoviště dřív, než to sami uznají za vhodné. Ani zářijová MTB premiéra se nerodila snadno, jak o tom hovořil bývalý belgický cyklokrosař i biker Peter Van Den Abeele, nyní technický delegát UCI. „Jak stojí ve smlouvě mezi UCI a BOCOG (Beijing Organizing Committee for the Games of the XXIX Olympiad), testovací závod byl akcí jen pro jimi pozvané nejlepší národy z Asie a Evropy. Kategorie žen se původně neměla jet vůbec, ale po intervenci UCI a složitých diskuzích nakonec čínská strana s jejím začleněním souhlasila. Výměnou za několik ústupků. Chtěli, aby na každé místo z Evropy či Ameriky bylo určeno jedno z Asie, a navíc, že každý národ, který nezažádal o tento závod, bude nahrazen asijským národem. Bylo to buď tak, anebo žádný testovací závod pro ženy. Jestli je to fér, na to mi nepřísluší odpovědět. Je to prostě politika.“

(brz)

Řekli o trati

Christoph Sauser

„Vypadá to, že mi sedí, stejně jako vedro a smog. I když pocházím z přečistého Švýcarska. První dvě kola jsem si říkal, že není zrovna pro mne, ale pak jsem na ni našel recept. Musí se jet velmi čistě, vždy správná rychlost a převod, kola se musí točit. Je hodně o tom, zda se dokážete zklidnit do dalšího kopce a to je právě moje devíza. I když vypadám jako vrchař, velké kopce mi nesedí. Mám radši rytmus nahorů a dolů, nahoru a dolů.“

Maja Wloszczowska

„Nejsou tu žádná místa pro odpočinek, člověk musí jet stále na maximu. Mnoho závodnic se na začátku drželo pohromadě a je obtížné někomu poodjet. Já osobně preferuji horské typy tratí a obtížné sjezdy jako Fort William a Houffalize. Tam, když jste silní, tak si můžete být jisti, že odjedete ostatním. Na takovéto trati naopak musíte být hodně silný psychicky. Hlavní bude začít zlehka a nejet ze začátku moc rychle, jinak po dvou kolech začnete ztrácet sílu jako já dnes.“

Sabine Spitzová

„Líbí se mi už od první chvíle, ostatně výsledek to ukazuje. První část mi připomíná OH v Sydney. Není tak technická, ale je velmi dobře připravená a velmi pěkná. Je to trať, která potřebuje hodně síly. Krátké prudké výjezdy a hodně zatáček a akcelerace. Bude se často měnit pořadí, ti, co to na začátku přepálí, budou vypádat. I pekingský smog a vysoká vlhkost vzduchu mi, zdá se, nevadí. Pro mě je naopak problém, když je zima a prší.“

startovním výstřelem a zhruba první hodinu závodu. Poté muži i ženy na kolech postupně opouštěli trať či byli dojeti o okruh a dle pravidel odvoláni. Hodinu a tři čtvrtě, respektive dvě hodiny a patnáct minut zůstali jen ti, co tušili šance na lepší umístění. Vždyť do cíle dojelo třináct bikerek a dokonce jen osm mužů. Jedním důvodů však možná byla i únava z celé sezony, stejně jako z rychlého

příletu a náročných tréninků předcházejících dnů. A když se nerozdělovaly žádné body do světového žebříčku, nebylo proč se trápit. Úřadující mistr světa Francouz Julien Absalon například vzdal už po pátém kole.

Určitě svou roli sehrál i počet a kvalita zúčastněných. Na startu se nakonec objevilo jen 23 žen a 46 mužů, když dobrá polovina v každé kategorii byla z „bikově rozvojových zemí“

Kde se rozhodne

Před dvěma lety byl lesopark Lao Shan špinavý, vedla tam jen jedna polní cesta a lidé jej spíš používali jako skládku. Nyní se proměnil v zelený areál s asfaltkami, novými budovami v čele s cyklistickým velodromem, zázemím pro závodníky, tisk a také trať pro cross-country závod. Ta se dořadila dva dny předem, ale dle přání delegátů z UCI a také závodníků se během roku budovala s cílem přiblížit na olympiádě právě MTB a ne jen letní verzi cyklokrosu. Nejvyšší převýšení nakonec činí 130 metrů a délka okruhu je 4,52 kilometru. Verze použitá pro testovací závod však není definitivní. Před olympiádou přibude pár schodů, kamenů a trať se stane hlavně ve sjezdech obtížnější. To by mohlo být problematické pro domácí jezdkyň, které v této dovednosti za špičkou ještě přece jen zaostávají. Pozitivní je velký počet míst, odkud se dá závod přehledně pozorovat a přecházet z místa na místo.

typu Vietnam, Malajsie, Hong Kong a ze sedmi čínských provincií. Účast českých barev zůstala v této směsici naprostou utopií.

A kdo byli oni vítězové? Jako první protla cíl celkem očekávaně domácí Liu Yingová, mimochodem vítězka posledního letošního závodu SP, úřadující světová šampionka v kategorii pod 23 let a také velmi málomluvná závodnice. Své pocity v cíli pro čínské novináře okomentovala pouhými dvěma slovy: „Šťastná, unavená.“ Za ní s obrovskou ztrátou minuty a dvaceti čtyř sekund přijela nejstarší žena ve startovní listině, šestatřicetiletá ex-mistryně světa z roku 2003, Sabine Spitzová z Německa, a bronz brala účastnice silničního závodu aténských Her Lene Bybergová reprezentující Norsko.

I mezi muži se prosadila letitá zkušenost. Zlato vybojoval pomalu stárnoucí, ale stále „jen“ jednatřicetiletý letošní mistr světa v bikemaratonu Švýcar Christoph Sauser. Druhou pozici pak jezdící legenda, premiérový olympijský vítěz Bart Brentjens z Holandska, který si velmi pochvaloval dle jeho slov nikoliv lehkou, ale rozhodně ne ultra obtížnou trať. Pokud by se mu totéž podařilo na stejném místě i za rok, kdy mu bude chybět jen pár týdnů do čtyřicítky, zkompletoval by unikátní sbírku medailí z OH. Kromě atlantského zlata má totiž i bronz na minulých olympiádě v Aténách. Jako třetí dojel při čínském testování Španěl Carlos Coloma.

Celkově bylo patrné, že místní pořadatelé nezháleli a většina účastníků nešetřila pochvalami. Vše od akreditací, přes transport, činnost dobrovolníků až po připravenost tratě bylo excelentní a jen se potvrdilo očekávání, že Číňané chtějí světu nabídnout nejlépe zorganizované hry v historii. Jestli to tak bude i po stránce sportovní, se necháme překvapit už za pár měsíců.

Lukáš Brzák, Peking

uzdravující se Gunn-Rita Dahleová přemýšlí i o OH 2012!

Letošní sezonu sice musela v její polovině předčasně ukončit, ale stále je s ní pro olympijský závod třeba počítat. A tak jsme si s první dámou XC domluvili rozhovor, který se nakonec konal při obhlídce XC trasy během závodu mužů. A nejen s ní, ale i s jejím manželem a trenérem v jedné osobě, Kennethem Flesjou, který ji často doplňoval.

První otázka nemůže být ani jiná – proč jste tady nestartovala?

Gunn-Rita: „Bála jsem se, že bych se po třech měsících nic nedělání zabila. Chtěla bych určitě jet rychleji, než na co je mé tělo připraveno. Já jsem ale hlavně šťastná, že my ženy tu nakonec můžeme závodit. Když jsem se dozvěděla, že by měli jet jen muži, ohradila jsem se proti tomu a napsali jsme s Kennethem spoustu dopisů UCI a organizačnímu výboru Her a žádali rovnost podmínek. Jinak by zde jen Čiňanky znali každou zatáčku, ale ostatní ne. Nakonec to dobře dopadlo. Ale i jen trénovat a pozorovat závod, jak to děláme nyní, je přínosem. Aspoň jsem si mohla vyzkoušet, jaké převody používat, zvolit pláště, kde být v kterém okamžiku, jak projíždět zatáčky atd. Myslím, že jsem už trať trochu poznala.“

Kenneth: „Pro nás však příští rok rozhodně není o jednom závodě, spíš se budeme po letošní z poloviny ztracené sezoně snažit dostat na úroveň, kde jsme byli dříve. Takže my teď mezi sebou nemluvíme o olympiádě, ale zabýváme se tím, jak se vrátit zpět. Doufáme, že začneme normálně trénovat na začátku listopadu.“

Už víte přesně, co vás skolilo?

K: „Byla to kombinace viru a bakterie v žaludku. Udělali jsme chybu během Světového poháru. Před závodem se necítila dobře, ale když máte formu, tak toho zvládnete hodně, avšak také se hodně vydáte ze sil. Samozřejmě tým chtěl, aby závodila a i my to chtěli, ale tím se jí vše zlé v těle rozjelo.“

GR: „Myslím, že můj stav lze připodobnit k baterii. Pokud ji nedobijete na sto procent, vytrískáte ji a zničíte ji. Ale už dobývám energii zpět a stávám se zase sama sebou. Mluvili jsme s mnoha specialisty a když jsme přijeli domů, řekl mi doktor, že mám možná po sezoně. Nechtěla jsem tomu věřit, ale měl naprostou pravdu. Virus mě po deseti dnech bez tréninku začal opouštět, ale i po několika dalších týdnech můj žaludek prostě nefungoval.“

Bylo to obtížné rozhodnutí zrušit zbytek sezony?

Už dvakrát se olympijská šampionka z Atén pokoušela provést špionáž na pekingské trati a ani jednou neuspěla. Když už by se nyní na ni dostala konečně legálně a dokonce v závodě, proti se postavily její vleklé zdravotní potíže. Příležitost vyzkoušet si dosud před světem skrývaný okruh si však ujít nenechala.

GR: „Zabralo to pár dní. My kolem žijeme, je to náš způsob života a pracovali jsme celou zimu, abych se připravila na sezonu. Nakonec jsem seděla doma a nebyla schopna dělat vůbec nic. Je to hrozný pocit jen sledovat výsledky Světového poháru.“

K: „Další věc byly ty spousty otázek. Gunn-Rita je v Norsku velmi dobře známá, a tak náročné bylo už jenom jít nakupovat a neustále odpovídat, jak se má, jak jí je. To bylo také stresující.“

Má to i pozitivní stránku?

K: „Oba jsme se hodně poučili. Gunn-Rita v minulých letech příliš závodila, loni jsme například cestovali 270 dní, k tomu tlak a velká očekávání všech kolem. Teď už víme, že musíme být více opatrní a vždy hledat rovnováhu. A také jsme měli mnohem více promo akcí a práce mimo kolo. Gunn-Rita je už dlouho ambasadorem MTB a jen málo lidí tuší, kolik práce se za tím skrývá a jak náročné to je. Je mnoho pozitivního, co z nemoci vyvstalo. Zvládli jsme spoustu věcí, na které už léta ne-

byl čas. Stali jsme se opět normálními partnery, bez cestování a závodů. Rybařili jsme, dostavěli dům, takže jsme investovali i do dalších věcí, ze kterých budeme moci čerpat energii pro příští sezonu.“

GR: „Mnozí si asi nedokáží představit, že čím jste úspěšnější, tím méně času máte na trénink a odpočinek. Nevím, zda to bylo jedním z faktorů, proč jsem onemocněla, ale je to pro nás signál, že tělo tu zátěž cítí a myslím, že v dlouhodobém horizontu jsem potřebovala delší odpočinek. A také pro motivaci a mou mysl je to velmi dobré, jsem nyní hladová po vítězství. Dokonce jsem začala přemýšlet i o OH v Londýně.“

Opravdu přemýšlíte o roce 2012? Nevyhlásila jste, že budete závodit jen do této pekingské olympiády?

GR: „V poslední době si stále říkáme – proč přestat dělat něco, co milujeme nade vše na světě? Je to těžký sport, kde potřebujete hodně zkušeností a vytrvalosti, a tak můžete

stále dobře jezdit i ve čtyřiceti. Život kolem biků nás dělá šťastné, není to jen o vyhrávání.“

Pochybovala jste někdy, že se budete moci vrátit na takové úrovni?

GR: „Poměrně často a určitě pochyby budou pokračovat celou zimu. Víím, že to bude těžké, ale jsem velmi motivována. Ne kvůli vítězstvím, ale pro to, abych byla schopna dělat to, co jsem dělala obecně. A třeba jednoho dne budu opět nejlepší. I kdyby se to stalo příští rok jen jednou, budu potěšena.“

K: „Gunn-Rita už navíc v této situaci byla. V roce 2004 také nevyhrála duhový trikot. I teď někdo jiný bude muset snášet všechnu tu pozornost navíc.“

Zmínila jste, jak náročné bylo sledovat vaše soupeřky vítězit. Co si myslíte o nástupu čínských jezdkyň?

GR: „Myslím, že na sobě pracují tvrdě, více než ostatní. Víím, že už od malých holek mají jediný cíl. Chybí jim zkušenosti, ale díky olympiádě získaly životní možnost se prosadit, a tak extrémně trénují a zaslouží si to, co dosáhly. Opravdu.“

K: „My jsme už za ta léta v Číně párkrát byli, a tak trochu známe jejich mentalitu. To, co je pro nás v Evropě tvrdá práce, tady nic není. Mají i svého amerického mechanika ze Specializedu, tedy vynikající kola a podporu, a každý malý detail se počítá. Také jsem slyšel, že jezdí na ko-

le od patnácti let. Nejdříve prý vybrali třináct děvčat z jedné provincie, s nimi pak trénovali a z nich nakonec závodí nejlepší tři. A ty na sto procent vše obětují kolu. Jsou z chudých poměrů, nemají pěkná auta a bankovní účet a dávají do toho maximum. To my rozmazlení a bohatí Evropané se od nich můžeme učit.“

Co místní smog, obáváte se ho?

GR: „Samozřejmě. Byli jsme v šoku, kolik vás pokryje špíny jen když kráčíte po ulicích. To pak začnete přemýšlet, kolik nečistot musí jít do vašich plic, což je trochu strašidelné. My tu však zůstaneme příští rok jen deset dní a v závodech budou podmínky stejné pro všechny. Ale chápu, že se toho lidi obávají.“

Vím, že pro sportovce je olympiáda sportovní vrchol, ale co pro vás znamenají Hry jako pro člověka? Jaký máte názor na jejich konání v Číně?

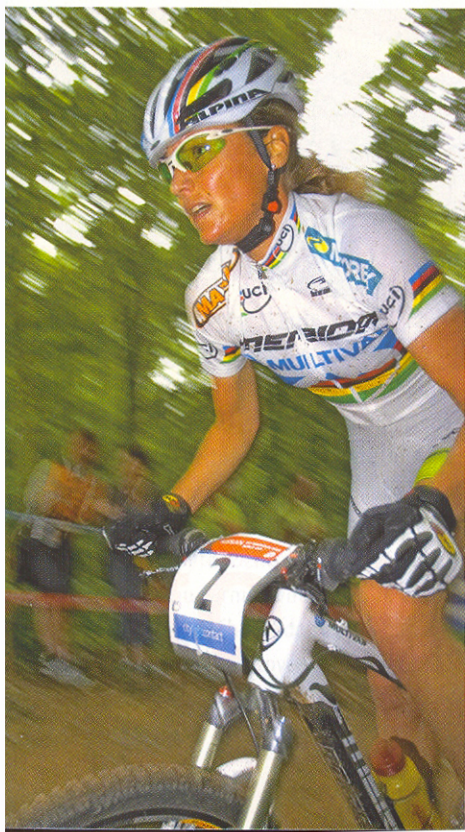
GR: „Na to můžu odpovědět jednou větou. Nemyslím si, že si Peking zaslouží tak velkou sportovní událost, největší na světě. Ohledně příprav dělají úžasnou práci, ale pocit z toho tady a to, jak jsme bojovali, jen abychom viděli trať... Určitě to nebudou férové Hry a to by měl být hlavní duch olympiády.“

A vaše osobní budoucnost? Co přijde po závodění?

GR: Mám malý sen, který je ale strašně daleko. Bylo by úžasné, kdybych mohla závodit a mít z toho ra-

Zpět na vrchol

Při své poslední letošní účasti ve Světovém poháru na jaře v Offenburgu. Pak už Gunn-Ritu nemoc nepustila na startovní čáru.

dost ještě pět let a pak vyhrát duhový trikot, když mi bude čtyřicet. To by bylo poprvé v historii. Pokud si budu kola užívat tak jako v současnosti, toto by mohlo být mým novým cílem po Londýně. I když asi ne v cross-country, ale reálněji v maratonu.

K: Myslím, že to bude možné. Máme velké zkušenosti s laděním formy, takže když si určíme jen pár vrcholů v roce, budeme to shopni zkombinovat s rodinou. Ta je také částí našeho snu. Nebudeme cestovat tak moc, třeba jen sto dní v roce. Hodně lidí také zapomnělo, že Gunn-Rita začala, když jí bylo dvacet dva. Má vzdělání, dělala hodně jiných věcí než holky, které nyní začínají mnohem dříve.“

GR: Určitě budu stále jezdit na kole, třeba maratony. Ne vyhrávat, ale jezdit s lidmi, trápit se, ale na úplně jiné úrovni, než se trápím nyní. Cítím, že dělám unikátní sport, kterého se může účastnit mnoho ostatních lidí všech kategorií i výkonnosti a můžou si to užívat. Ráda budu dál propagátorkou tohoto sportu.“

Lukáš Brzák, Peking

Foto: Jan Němec a autor